

Sygn. akt IV CSK 295/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku S. R.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Nadleśnictwa [...], J. O., E. S., G. K. i D. R.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 11 października 2012 r., sygn. akt I Ca [...],

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. orzeka, że wnioskodawca i uczestnicy ponoszą koszty
związane ze swoim udziałem w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca S. R. w skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 11 października 2012 r. wydanego w sprawie o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie, zarzucając naruszenia przepisów art. 172, 339 k.c. i art. 234 k.p.c., wniósł o przyjęcie skargi do rozpoznania ze względu na jej oczywistą zasadność.

W odpowiedzi na skargę Skarb Państwa - Nadleśnictwo [...] zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o odrzucenie skargi bądź o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie, a ponadto o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje, gdy w sprawie pojawiło się istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna. Na skarżącym spoczywa obowiązek sformułowania i uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek, gdyż tylko w takim przypadku może być osiągnięty cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Odmowa bądź przyjęcie skargi do rozpoznania zależy bowiem od tego, czy powołane w skardze okoliczności odpowiadają przesłankom, o których mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Chociaż skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, czyli przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., nie uzasadnił twierdzenia o jej wystąpieniu stosowną argumentacją prawną zmierzającą do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.). Uzasadnienie wniosku, ograniczając się do przytoczenia zarzutów skargi oraz odwołania się do ich uzasadnienia, pomija aspekt „oczywistej”, kwalifikowanej zasadności skargi,

która jest kategorią zasadniczo różną od zwykłej zasadności skargi, nie przekonując o wystąpieniu powołanej przesłanki. Uzasadnienie wniosku oraz uzasadnienie podstaw skargi kasacyjnej to dwa odrębne i niezależne elementy konstrukcyjne tego środka zaskarżenia, które muszą być przedstawione w samodzielny sposób, wadliwe zatem było odwołanie się w ramach uzasadnienia wniosku do argumentacji zawartej w uzasadnieniu podstaw skargi.

Wobec niewykazania powołanej w skardze przesłanki mającej uzasadniać przyjęcie jej do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto stosownie do art. 520 § 1 k.p.c.

aw

db